

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně **King's casino a.s.**, se sídlem Rozvadov 7, zastoupené JUDr. Vladimírou Knoblochovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Vinohradská 938/37, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 6. 2019, č. j. 30 Af 45/2017-66,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 6. 2019, č. j. 30 Af 45/2017-66, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 29. 12. 2016, č. j. 329184/16/4300-00805-050472, uložil Specializovaný finanční úřad (dále též jen „správní orgán I. stupně“) žalobkyni podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“) pokutu ve výši 125 000 Kč (i) za porušení ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích, jehož se dopustila tím, že v provozovně *KING'S CASINO* na adrese Rozvadov 7 v období let 2014 a 2015 v některých případech nevyplácela výhry výhradně v penězích, nýbrž část výher vyplácela ve voucherech, a (ii) za porušení ustanovení § 39 zákona o loteriích ve spojení s § 28 téhož zákona, jehož se dopustila předložením chybných vyúčtování z provozování sázkových her podle § 2 písm. m) bodu 1 zákona o loteriích v jejích provozovnách v období let 2014 a 2015. Tímž rozhodnutím současně Specializovaný finanční úřad žalobkyni podle § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích uložil pokutu ve výši 35 000 Kč za porušení herního plánu, který je nedílnou součástí rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 11. 2012, č. j. MF-113748/2012/34, ve znění pozdějších

rozhodnutí, jehož se dopustila tím, že ve dnech 9. 2. 2014, 3. 4. 2014, 1. 8. 2014, 4. 3. 2015 a 5. 3. 2015 z vybraných karetních turnajů strhávala procentuální částky na tzv. *ranking list*, přičemž dané částky ukládala do tzv. *depozitu* a následně pořádala v provozovně *KING'S CASINO* na adrese Rozvadov 7 nepovolený druh karetního turnaje, tzv. *ranking(ový) turnaj*. Žalobkyně podala proti rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 5. 2017, č. j. 24229/17/5000-10610-701638 zamítl. Následně proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu, kterou Krajský soud v Plzni shledal důvodnou. Rozsudkem označeným v záhlaví proto rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně pro nezákonnost a vady řízení zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Podle názoru krajského soudu se správní orgány dostatečně nevypořádaly s „některými“ námitkami a vyjádřeními žalobkyně.

[3] K části žaloby, v níž žalobkyně rozporovala, že by vydáváním voucherů porušila ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích, krajský soud (bez užití uvozovek) citoval úvodní část odst. 26 rozhodnutí žalovaného. Následně poukázal na argument žalobkyně, že samotné vouchery nebyly předmětem výhry, nýbrž potvrzením o dosud neuplatněném nároku na výhru nebo její část. Uvedl, že žalovaný poukázal zejména na případy, kdy byly vouchery uplatňovány ve formě vstupného do navazujícího turnaje, aniž by se však vypořádal s tvrzením žalobkyně, že účastníci mohli nárok i na část výhry, na niž obdrželi voucher, uplatnit u provozovatele, který by jim dosud neuplatněnou část výhry vyplatil v penězích. K tomu krajský soud dodal, že ani zjištění, že voucher nebyl směnitelný za peníze, nýbrž mohl být uplatněn pouze jako vstupné do navazujícího turnaje, by ještě nutně nevedlo k závěru o porušení ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích. Žalovaný by totiž v takovém případě musel vysvětlit, proč voucher považuje za jinou movitou věc než peníze. A to jednak s ohledem na skutečnost, že hotovost není jedinou formou peněz, a dále proto, že navazujících turnajů se bylo možné účastnit buď na základě přímé úhrady vstupného, anebo bylo k tomuto účelu možné použít voucher získaný za umístění na některém z předních míst v tzv. satelitním turnaji.

[4] K části žaloby, v níž žalobkyně rozporovala, že by předložila chybná vyúčtování provozovaných her, krajský soud (opět bez užití uvozovek) citoval podstatnou část odst. 31 a 40 rozhodnutí žalovaného a celý odst. 41 daného rozhodnutí. K tomu uvedl, že žalobkyně na str. 6 až 11 odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uplatnila řadu námitek k prokázání toho, že vyúčtování karetních turnajů prováděla správně a že tak nesnížila dílčí základ odvodu z karetních turnajových a hotovostních her. Žalovaný dle krajského soudu uplatněné námitky shrnul do dvou bodů. Zaprvé, že je rozhodnutí správního orgánu I. stupně v části týkající se porušení ustanovení § 39 ve spojení s § 28 zákona o loteriích nesprávné, neurčité, nesrozumitelné, zmatečné a nepřezkoumatelné. Zadruhé, že částka určená na občerstvení nikdy nevstupovala do konečného banku a nikdy se tak o ni nehrálo. S namítanou zmatečností a nepřezkoumatelností rozhodnutí správního orgánu I. stupně se podle krajského soudu žalovaný vypořádal. Žalovaný nicméně své rozhodnutí dostatečně „věcně“ neodůvodnil, veskrze jen převzal příslušné části stanoviska správního orgánu I. stupně k odvolání. Toto stanovisko však dle krajského soudu pokrývá toliko část odvolací argumentace a „[z]bývají další – nezodpovězené – argumenty ve prospěch žalobce“, s nimiž se žalovaný nevypořádal.

[5] K části žaloby, v níž žalobkyně rozporovala porušení herního plánu, krajský soud (rovněž bez užití uvozovek) citoval takřka celý odst. 45 rozhodnutí žalovaný a celý odst. 47 tohoto rozhodnutí. Uvedl, že mezi účastníky panuje spor, zda tzv. *rankingový turnaj* představuje „běžný“ druh pokerového turnaje, anebo zvláštní turnaj, jehož pořádání nemá žalobkyně povolené. Krajský soud uvedl, že je třeba vycházet z obsahových náležitostí herního plánu, který musí detailně vymezit zejména podmínky příkladmo vyjmenované v § 42 zákona o loteriích. V dalším však je dle krajského soudu provozovatelům při dodržení daných podmínek ponechána volnost, aby některé záležitosti řešili samostatně.

[6] Podle názoru krajského soudu současně nelze ověřit náhled žalovaného, že postup žalobkyně překračoval rámec možností stanovených herním plánem, neboť není dostatečně zřejmé, na základě čeho k tomuto náhledu žalovaný dospěl. Krajský soud uvedl, že zatímco žalobkyně předložila řadu argumentů ve prospěch toho, že *rankingové turnaje* jsou běžným druhem pokerového turnaje, žalovaný poukazoval na odlišný způsob vytváření banku a rozdělení výher. Z napadeného rozhodnutí však dle krajského soudu není zřejmé, proč žalovaný považoval námitky žalobkyně za liché. Vycházel-li z náhledu, že postup žalobkyně překračoval rámec možností předpokládaných herním plánem, pak musel vyložit, jaké možnosti herní plán stanovuje a čím je žalobkyně překročila.

[7] Krajský soud rovněž uvedl, že správní orgány „v rozsahu výše uvedeného“ porušily rovněž základní zásady činnosti správních orgánů. Současně uvedl, že v dalším rozsahu nebylo možné porušení základních zásad dle § 2 odst. 1 až 4 a § 3 správního řádu dovodit, jelikož žalobkyně námitky na straně třetí žaloby formulovala toliko obecně.

[8] Konečně krajský soud poznamenal, že pro nepotřebnost neprováděl dokazování částmi účetnictví společnosti VESTAR GROUP a. s.; pro opožděnost se pak nemohl zabývat námitkou nedostatečně a neurčitě vymezeného skutku.

[9] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[10] Stěžovatel namítá, že posouzení žalobního tvrzení o možnosti uplatnění výhry či její části, na niž účastník turnaje obdržel voucher, u provozovatele hry, je pro rozhodnutí věci nepodstatné. Ustanovení § 3 odst. 1 zákona o loteriích nedává výherci možnost výběru, zda mu bude výhra vyplacena v penězích nebo jiným způsobem, nýbrž stanovuje povinnost vyplatit výhru (pokud Ministerstvo financí nerozhodne o výjimce) výhradně v penězích. I pokud by stěžovatel přistoupil na argumentaci, že výherce může požádat o vyplacení výhry v penězích, nic to nemění na tom, že zde existoval i druhý způsob vyplacení výhry, tedy použití voucheru, jako úhrady startovného do navazujícího turnaje. Takový postup byl v rozporu s § 3 odst. 1 zákona o loteriích.

[11] Nesprávná je podle stěžovatele rovněž úvaha krajského soudu, že i pokud by bylo zjištěno, že vouchery nebyly směnitelné za peníze a bylo možné je použít výhradně jako úhradu startovného do navazujícího turnaje, ještě by to nutně neznamenalo porušení ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích, neboť stěžovatel by v takovém případě

musel vysvětlit, proč vouchery považuje za jinou movitou věc než peníze. Stěžovatel má za to, že popisem povahy voucherů dostatečně vysvětlil, proč je nelze považovat za peníze. Nezpochybnuje, že *peníze* nelze ztotožňovat s hotovostí, nýbrž že je tímto pojmem, respektive pojmem *peněžní prostředky*, dle zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, třeba rozumět rovněž bezhotovostní peněžní prostředky a elektronické peníze. Vouchery (poukázky na odběr služby – startovného a občerstvení v navazujícím turnaji) však nelze zařadit do žádné z těchto kategorií. Stěžovatel dodává, že při posouzení povahy voucherů vycházel z vyúčtování žalobkyně. Žalobkyně v něm vyplacené výhry dělila do dvou kategorií: jednak na výhry vyplacené v penězích, a jednak výhry vyplacené v podobě voucherů. Vouchery, tedy poukázky na odběr služeb, přitom podle stěžovatele nelze považovat za žádnou formu peněz.

[12] Stěžovatel dále namítá, že napadený rozsudek je v části týkající se vyúčtování karetních turnajů nepřezkoumatelný. Krajský soud stěžovateli vytkl, že se nevypořádal s řadou odvolacích námitek, aniž by však specifikoval, o jaké námitky se jedná. Žalobkyně v části odvolání uváděné krajským soudem uplatnila obecné námitky, jež bylo možné shrnout do dvou okruhů. Podle stěžovatele nebylo nezbytné, aby výslovně reagoval na každou dílčí námitku za situace, kdy proti uplatněné argumentaci postavil vlastní ucelený argumentační systém.

[13] Pokud jde o porušení herního plánu, stěžovatel nesouhlasí s náhledem krajského soudu, že je provozovatelům ponechána volnost, aby některé záležitosti řešili samostatně. Ustanovení § 42 zákona o loteriích, z něhož krajský soud vycházel, lze s ohledem na jeho umístění ve struktuře zákona o loteriích, použít pouze v případě loterií a jiných podobných her upravených v části první až čtvrté daného zákona. Turnajové a hotovostní sázkové hry provozované za pomoci karet podle § 2 písm. m) bodu 1 zákona o loteriích, o které se jedná v posuzované věci, v části první až čtvrté zákona o loteriích upraveny nejsou. Tyto hry podléhaly povolení podle § 50 odst. 3 zákona o loteriích, které podrobně stanovilo všechny podmínky jejich provozování. Provozovatel takto povolené hry tudíž nemohl libovolně určovat podmínky týkající se jejího provozu, herního mechanismu a rozdělování výher. Žalobkyně byla oprávněna provozovat pouze takové druhy turnajů, které uvedla ve schváleném herním plánu. Tzv. *rankingové turnaje* schválený herní plán neupravoval, zejména nebyl nikterak upraven způsob vytváření banku a rozdělení výher. Stěžovatel poukazuje na to, že žalobkyně vzorec pro „výpočet bodů pro rozdělení výher“ umístila pouze na webové stránky, a dodává, že i podle § 42 zákona o loteriích musí být podmínky hry v herním plánu vymezeny podrobně, což se v posuzované věci nestalo.

[14] Stěžovatel nesouhlasí rovněž s náhledem krajského soudu, že přezkoumatelným způsobem nevyložil, proč dospěl k závěru o porušení herního plánu. Má za to, že z odst. 44 žalobou napadeného rozhodnutí je jednoznačně patrné, že „*rámec možností stanovených herním plánem*“ žalobkyně překročila tím, že pořádala druh turnaje, který nebyl ve schváleném herním plánu obsažen.

[15] Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že kasační argumentace stěžovatele týkající se (ne)vyplácení výher v penězích se míjí s odůvodněním krajského soudu. Podle žalobkyně je zřejmé, že krajský soud shledal příslušnou část žalobou napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelnou pro nedostatek důvodů. Stěžovatel však dle žalobkyně svou argumentaci nesměřoval k tomuto závěru, nýbrž polemizoval s tím, zda je

pokračování

vouchery možné považovat za peníze. Nikterak přitom nezpochybnil závěr krajského soudu stran tvrzení žalobkyně, že vouchery představovaly potvrzení o výhře, a že za ně bylo možné obdržet peníze. Výherce si mohl převzít hotovost, nebo voucher (potvrzení o výhře), který mohl buď uplatnit k vyplacení výhry, anebo k úhradě startovného a občerstvení v navazujícím turnaji, tedy jako platidlo. Takový postup podle žalobkyně není v rozporu s § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích, jehož účelem je, aby si výherce neodnesl (jinou), pro něho nepotřebnou, movitou věc.

[16] Ve vztahu k části napadeného rozsudku, týkající se chybného vyúčtování karetních turnajů, žalobkyně uvádí, že je pravda, že krajský soud nevymezil obsah jednotlivých odvolacích námitek. Nesouhlasí ale se stěžovatelem, že její odvolací námítka bylo možné shrnout do dvou okruhů a předkládá výčet jednotlivých námitek, o nichž má za to, že stěžovatelem nebyly vypořádány.

[17] Pokud jde o kasační argumentaci týkající se porušení herního plánu, stěžovatel se podle žalobkyně snaží doplnit nedostatečné odůvodnění svého rozhodnutí. Žalobkyně současně nesouhlasí s jeho argumentací, že se v dané věci nepoužije ustanovení § 42 zákona o loteriích.

[18] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

[19] Kasační stížnost je důvodná.

[20] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku (§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.). Bylo by předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, pokud by rozsudek krajského soudu nebyl způsobilý věcného přezkumu.

[21] Konstantní judikatura tohoto soudu označuje za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů zejména takové rozhodnutí, v němž soud zcela opomene vypořádat některou z uplatněných žalobních námitek (viz například rozsudky ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007-58, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004-74, citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz), respektive pokud z jeho odůvodnění není zřejmé, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč žalobní námítka účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, a to zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby (viz například rozsudek ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44). Nepřezkoumatelné je rovněž takové rozhodnutí soudu, které neobsahuje (jasný a srozumitelný) závazný právní názor soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Tedy takové rozhodnutí, z něhož nelze zjistit, jakých konkrétních pochybení se měly správní orgány podle soudu dopustit a jak mají v dalším řízení postupovat, aby je napravily (viz například rozsudek tohoto soudu ze dne 25. 1. 2021, č. j. 3 As 147/2018-46).

[22] Stěžovatel považuje za nepřezkoumatelnou pro nedostatek důvodů konkrétně část odůvodnění napadeného rozsudku týkající se posouzení předložených vyúčtování z provozovaných karetních turnajů. Tato kasační námitka je důvodná.

[23] Krajský soud odpovídající části žaloby věnoval odst. 28 až 38 svého rozsudku. V odst. 29 až 32 nicméně pouze citoval relevantní právní úpravu a do odst. 33 a 34, bez vysvětlení proč je takový postup na místě, přepsal rozsáhlé pasáže z odst. 31, 40 a 41 žalobou napadeného rozhodnutí. Ostatně, obdobně si krajský soud počínal i ve vztahu k tvrzenému porušení povinnosti vyplácet výhry v penězích a tvrzenému porušení herního plánu. I v těchto případech do napadeného rozsudku doslovně či takřka doslovně přepsal pasáže ze žalobou napadeného rozhodnutí (viz odst. 26, 33 až 34 a 42 napadeného rozsudku). Ačkoliv tento postup nemá za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, k jeho jasnosti a srozumitelnosti rozhodně nepřispívá. Považoval-li krajský soud za nezbytné či vhodné, aby v *argumentační* části rozsudku rekapituloval argumentaci žalovaného, bylo by vhodnější, pokud by vlastními slovy pouze stručně shrnul její podstatu, namísto toho aby ji doslovně přepisoval. Pokud snad krajský soud považoval za nezbytné či vhodné odcitovat některé části žalobou napadeného rozhodnutí doslovně, bylo by vhodnější, pokud by, za použití uvozovek tak, aby bylo zřejmé, že se nejedná o vlastní argumentaci soudu, citoval právě jen konkrétní klíčové věty.

[24] Samotné odůvodnění krajského soudu k části žaloby týkající se předložení vyúčtování karetních turnajů je obsaženo v odst. 35, 37 a poslední větě odst. 38 napadeného rozsudku. Krajský soud shledal, že žalobkyně v odvolání uplatnila „řadu“ relevantních námitek, jimž závěr o předložení chybných vyúčtování zpochybňovala. Stěžovatel se přitom podle krajského soudu vypořádal s namítanou zmatečností a nepřezkoumatelností postupu a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a dále k vypořádání části věcných námitek použil odpovídající pasáže stanoviska správního orgánu I. stupně k podanému odvolání. Na - blíže nespecifikovanou - část věcné argumentace se však podle krajského soudu žalobkyni odpovědi nedostalo.

[25] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že z takového odůvodnění není zřejmé, jaké konkrétní odvolací námitky stěžovatel podle krajského soudu opomenul. Není tak ani zřejmé, s jakými otázkami by se měli stěžovatel, potažmo správní orgán I. stupně (vzhledem k tomu, že krajský soud zrušil i jeho rozhodnutí) v dalším řízení zabývat, aby krajským soudem vytýkaný nedostatek napravili. Současně z napadeného rozsudku není zřejmé, proč krajský soud nepodrobil přezkumu napadené rozhodnutí v té části, v níž se stěžovatel s odvolacími námitkami podle něho vypořádal dostatečně. Obecně nelze vyloučit, že soud dospěje k závěru, že část odvolacích námitek, která byla odvolacím správním orgánem posouzena, není oddělitelná od jiných odvolacích námitek, které odvolací správní orgán opomenul, a tedy že žalobou napadené rozhodnutí nelze podrobit ani částečnému věcnému přezkumu. Žádné takové vysvětlení však napadený rozsudek neposkytuje.

[26] Není zřejmé, z jakého důvodu krajský soud nepodrobil přezkumu alespoň vysvětlení stěžovatele, proč nepřisvědčil odvolacím námitkám o zmatečnosti a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jestliže dospěl k závěru, že s touto částí odvolání se stěžovatel vypořádal. Žalobkyně přitom se závěrem stěžovatele, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně není v části týkající se vyúčtování karetních turnajů

pokračování

„neurčité, nesrozumitelné, zmatečné a nepřezkoumatelné“ v žalobě polemizovala. Ačkoliv žalobní argumentace není formulována příliš přehledně, neboť je ve značném rozsahu tvořena různě zvýrazněným souvislým textem nečleněným na odstavce, a nadto se zhrsta jedná o doslovné zopakování (obdobně nepřehledné) argumentace odvolací, žalobkyně nahoře na straně deváté žaloby („*Tatáž situace však přetrvává i po vydání žalobcem napadeného rozhodnutí žalovaného ...*“) srozumitelně namítla, že, a proč, nadále považuje odůvodnění správních orgánů stran chybných vyúčtování (garantovaných) karetních turnajů za rozporné, a v důsledku toho nesrozumitelné. Ačkoliv krajský soud konstatoval, že se stěžovatel s příslušnou odvolací argumentací vypořádal, již nevysvětlil, zda příslušné závěry stěžovatele ob stojí či nikoliv; takové vysvětlení by přitom mohlo vyjasnit, které konkrétní argumenty žalobkyně měly zůstat stěžovatelkou nevypořádány. Současně ani nevysvětlil, proč se příslušnou žalobní argumentací blíže nezabýval, ačkoliv ji v narativní části rozsudku rozsáhle a takřka doslovně rekapituloval (viz odst. 4 napadeného rozsudku).

[27] V dalším řízení tudíž bude na krajském soudu, aby se částí žaloby („B“), týkající se vyúčtování karetních turnajů, znovu zabýval. Krajský soud předně znovu posoudí, zda *a proč* je napadené rozhodnutí v příslušné části způsobilé věcného přezkumu. Vzhledem k tomu, že krajský soud dosud jednoznačně a srozumitelně nevyslovil, se kterými odvolacími námitkami stran vyúčtování se stěžovatel dostatečně vypořádal a se kterými případně nikoliv (což bude v dalším řízení jeho úkolem), nepřísluší Nejvyššímu správnímu soudu, aby nyní závěry krajského soudu předjímal.

[28] Současně však kasační soud nesdílí náhled stěžovatele, že žalobkyně na str. 6 až 11 odvolání formulovala své námitky toliko obecně, čemuž by měla korespondovat obecnost jejich posouzení. Nesouhlasí ale ani s názorem žalobkyně, že uplatněné odvolací námitky nebylo možné rozčlenit a shrnout do dvou základních okruhů, jak to v žalobou napadeném rozhodnutí učinil stěžovatel. Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti příslušnou odvolací argumentaci uměle člení na jednotlivé dílčí věty. Jednotlivé věty, respektive body žalobkyní uvedeného výčtu, však ve skutečnosti nepředstavují samostatné námitky, které by vyžadovaly samostatné vypořádání. Body a) až e) předloženého výčtu se ve skutečnosti upínají k jedinému odvolacímu bodu, jímž žalobkyně brojila proti vnitřní rozpornosti odůvodnění správního orgánu I. stupně stran vyúčtování (garantovaných) karetních turnajů. Obdobně body f) až l) výčtu se upínají k jedinému odvolacímu bodu, jímž žalobkyně zpochybňovala, že by jejím příjmem pro účely vyúčtování a odvodové povinnosti byly rovněž částky účtované účastníkům turnajů za občerstvení.

[29] Jakkoli je odvolací argumentace týkající se vyúčtování karetních turnajů množstvím textu poměrně rozsáhlá, Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že ji ve skutečnosti lze shrnout do dvou základních bodů (okruhů). Se stěžovatelem souhlasí rovněž v tom, že správní orgány nejsou povinny reagovat na každou dílčí výtku. Úkolem stěžovatele při posouzení odvolacích námitek tudíž bylo vypořádat se s podstatou uplatněné argumentace, což může v některých případech konzumovat i vypořádání námitek dílčích a souvisejících.

[30] V nynější věci tvořila první odvolací bod argumentace počínající v posledním odstavci na straně šesté odvolání a pokračující souvislým textem tvořícím první odstavec na jeho straně sedmé. Jeho podstatou je přesvědčení žalobkyně, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je vnitřně rozporné. Žalobkyně uvádí, že tento správní orgán na jednu

stranu konstatoval, že řízení o uložení pokuty vůbec nebylo zahájeno pro pochybení ve vyúčtování karetních turnajů, spočívající v chybném účtování o částkách, jimiž žalobkyně vlastními prostředky dotovala (konečný) bank (prizepool) tzv. garantovaných pokerových turnajů, tedy turnajů, v nichž garantovala vyplacení minimální vyhlášené výhry bez ohledu na to, zda bude odpovídající suma vybrána od hráčů (viz s. 9 rozhodnutí správního orgánu I. stupně), ve skutečnosti ji však za dané pochybení sankcionoval. Nejvyšší správní soud dodává, že žalobkyně jak v dané části odvolání, tak v navazující žalobní argumentaci, odkazovala na dodatek protokolu o kontrole ze dne 14. 12. 2016 a proti němu podané námitky. Tyto dokumenty však nejsou součástí správního spisu (a nejsou uvedeny ani ve spisovém přehledu). V dalším řízení tudíž bude na krajském soudu, aby zohlednil, zda posouzení příslušné žalobní argumentace případně nevyžaduje, aby byly tyto dokumenty stěžovatelem či správním orgánem I. stupně do správního spisu doplněny, aby se s nimi mohl seznámit. Dále bude na krajském soudu, aby posoudil, zda se stěžovatel přezkoumatelným způsobem s rekapitulovaným odvolacím bodem vypořádal. Svůj závěr, ať již kladný nebo záporný, náležitě odůvodní.

[31] Obdobně bude krajský soud postupovat také v případě druhého odvolacího bodu týkajícího se vyúčtování, který je tvořen textem počínajícím druhým odstavcem na straně osmé odvolání a pokračujícím na jeho stranu jedenáctou. Jakkoli se jedná o poměrně rozsáhlý text, celou jeho podstatou je nesouhlas žalobkyně se závěrem správních orgánů, že se dopustila pochybení, pokud ve vyúčtování jí pořádaných karetních turnajů, jakožto o svém příjmu neúčtovala rovněž o peněžních částkách určených (dle žalobkyně) na úhradu občerstvení pro účastníky turnajů. Krajský soud i v tomto případě posoudí, zda se stěžovatel v žalobou napadeném rozhodnutí s podstatou příslušné argumentace vypořádal a s ohledem na to, k jakému závěru dospěje, případně posoudí rovněž věcnou žalobní argumentaci.

[32] Nejvyšší správní soud se následně zabýval kasační argumentací týkající se porušení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích. Ačkoliv stěžovatel nenamítá, že by rovněž příslušná část napadeného rozsudku nebyla způsobilá věcného přezkumu, musel se Nejvyšší správní soud touto otázkou zabývat z povahy věci primárně, a to *ex officio* (§ 109 odst. 4, věta za středníkem s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že rovněž dotčená část napadeného rozsudku je nepřezkoumatelná ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[33] Krajský soud v závěru napadeného rozsudku uvedl, že rozhodnutí obou správních orgánů zrušil pro *nezákonnost* a pro *vady řízení*, aniž by však jednoznačně a srozumitelně vysvětlil, v čem nezákonnost a vady řízení (a jaké konkrétně) spatřuje. Zejména výslovně neuvedl, jaký nedostatek (nezákonnost či vadu řízení) spatřuje v části žalobou napadeného rozhodnutí (respektive též rozhodnutí správního orgánu I. stupně) týkající se porušení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích, jaký v části týkající se chybných karetních turnajů a jaký v části týkající se porušení herního plánu. Nejvyšší správní soud nesdílí náhled žalobkyně (viz její vyjádření ke kasační stížnosti), že by bylo nepochybné, že krajský soud ve vztahu ke všem třem vytýkaným porušením zákona o loteriích, potažmo herního plánu, shledal rozhodnutí správních orgánů jako *nepřezkoumatelná* pro nedostatek důvodů. Takový náhled nekoresponduje závěru krajského soudu o zrušení rozhodnutí správních orgánů nejen pro vady řízení, ale rovněž pro *nezákonnost*. Shledal-li krajský soud rozhodnutí správních orgánů nezákonnými, musel mít logicky za to, že jsou přinejmenším částečně způsobilá věcného přezkumu.

pokračování

[34] To, jaké konkrétní vady krajský soud (té které části) rozhodnutí správních orgánů vytýkal, příliš neozřejmuje ani skutečnost, že s vysvětlením, že „*vytčené vady nelze bez ztráty instance odstranit pouze aktivitou odvolacího správního orgánu*“, zrušil rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Je jisté na úvaze soudu, zda v případě zjištěných vad zruší pouze napadené rozhodnutí nebo též rozhodnutí prvostupňové, pokud takový postup náležitě odůvodnění (srov. usnesení rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006-106). Takové bližší vysvětlení však napadený rozsudek postrádá. Jednotlivé části jeho odůvodnění nasvědčují, že krajský soud žalovanému vytýkal nedostatečné, případně žádné, vypořádání odvolacích námitek. Za takové situace není zřejmé, proč měl za to, že daný nedostatek nelze odstranit v odvolacím řízení, v němž by se žalovaný zabýval argumentací žalobkyně znovu a své závěry pečlivěji odůvodnil.

[35] Část napadeného rozsudku týkající se (chybných) vyúčtování karetních turnajů neobsahuje, navzdory úvodní citaci rozhodných zákonných ustanovení, ani náznak věcného náhledu krajského soudu. V této části krajský soud žalovanému vytýkal výhradně nedostatečné vypořádání (nespecifikovaných) odvolacích námitek. V příslušné části proto považuje Nejvyšší správní soud za nesporné, že krajský soud shledal rozhodnutí stěžovatele nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, ač současně sám přezkoumatelným způsobem nevysvětlil, proč, a ve vztahu ke kterým odvolacím námitkám, k tomuto závěru dospěl (viz výše).

[36] Naproti tomu v případě části napadeného rozsudku týkající se porušení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích kasační soud nesdílí náhled žalobkyně (viz její vyjádření ke kasační stížnosti), že by bylo „*zřejmé*“, že krajský soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Krajský soud se porušení citovaného ustanovení věnoval v odst. 23 až 27 odůvodnění. V odst. 24 a 25 však pouze citoval rozhodnou právní úpravu a do odst. 26 doslovně přepsal podstatnou část odst. 26 žalobou napadeného rozhodnutí.

[37] Argumentace samotného krajského soudu je obsažena pouze v odst. 27 napadeného rozsudku. Nejvyššímu správnímu soudu z ní přitom není zřejmé, zda krajský soud shledal rozhodnutí správních orgánů stran příslušného deliktu nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů v důsledku nevypořádání některých žalobkyních argumentů, anebo zda zaujal *věcný* náhled, že by žalobkyní vystavované vouchery v zásadě bylo možné považovat za *peníze* ve smyslu § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích. Krajský soud žalovanému vytýkal, že se nevypořádal s některými žalobními tvrzeními. Současně však jeho vyjádření, že i kdyby se prokázalo, že vouchery nebyly směnitelné za peníze, nemuselo by to vést k závěru o porušení zákona o loteriích, naznačuje, že k věci již zaujal určitý věcný náhled. Rovněž s ohledem na závěr krajského soudu o zrušení rozhodnutí správních orgánů rovněž pro *nezákonnost*, a s ohledem na to, jak odůvodnil své závěry stran dvou zbývajících porušení zákona o loteriích, respektive herního plánu, je možné usuzovat, že shledal rozhodnutí správních orgánů *nezákonným* (tj. nikoli *nepřezkoumatelným*) právě, pokud jde o vystavování voucherů. V takovém případě však napadený rozsudek postrádá jednoznačné věcné posouzení povahy voucherů a tomu odpovídající odůvodnění. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že napadený rozsudek není v části týkající se porušení § 3 odst. 1 písm. a) s. ř. s. způsobilý přezkumu.

[38] V dalším řízení proto bude na krajském soudu, aby se vytýkaným porušením v rozsahu uplatněné argumentace znovu zabýval. Vzhledem k tomu, že krajský soud dosud svůj ucelený náhled na to, zda žalobkyně vydáváním voucherů postupovala v rozporu s § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích, nevyslovil, nepřísluší Nejvyššímu správnímu soudu, aby jeho závěry nyní předjímal.

[39] Uvedený závěr nicméně nevylučuje, aby kasační soud vyslovil určité obecnější závěry, které by krajskému soudu při jeho úvahách o (ne)slučitelnosti vydávání voucherů s ustanovením § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích mohly poskytnout pro posouzení povahy voucherů určité vodítko.

[40] Lze především souhlasit se stěžovatelem, že z odůvodnění jeho rozhodnutí, ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, je dostatečně patrné, že porušení ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích (*Předmětem výhry mohou být u peněžitých, číselných a okamžitých loterií a sázkových her výhradně peníze, pokud ministerstvo výjimečně nepovolí i výhry v jiných movitých věcech*) spatřovaly již v tom, že v některých případech, které jsou zdokumentovány ve správním spisu, a které žalobkyně nikterak nezpochybňovala, složily vouchery jakožto úhrada startovného (zahrnujícího vklad do banku a poplatek na občerstvení) v navazujících pokerových turnajích. Správní orgány tedy identifikovaly případy, kdy k žádnému proplácení voucherů nedošlo. Vzhledem k tomu, že podle citovaného ustanovení musí být výhry vypláceny *výhradně* v penězích, správní orgány závěr o porušení citovaného ustanovení zdůvodnily dostatečně. Na krajském soudu proto v dalším řízení bude, aby jej na podkladě žalobní argumentace podrobil věcnému přezkumu.

[41] Dále je nutné korigovat (blíže nerozvedené) vyjádření krajského soudu, že ani zjištění, že vouchery nebyly směnitelné za peníze, nýbrž bylo je možné použít výhradně jako „poukázku“ na úhradu startovného do dalšího turnaje, by ještě nevedlo k závěru o porušení povinnosti vyplácet výhry *výhradně v penězích*, neboť žalovaný by musel přihlédnout k tomu, že jedinou formou peněz není pouze hotovost. Tento závěr je značně zjednodušující, neboť jakkoli zákon o loteriích pojem „*peníze*“ nedefinuje, je nutné tomuto pojmu přikládat obecně chápaný význam peněz, jakožto všeobecného směnného ekvivalentu. Není tedy rozhodující, zda byla výherci vyplacena peněžní hotovost, ale zda výhra byla poskytnuta v podobě, která účel peněz ve smyslu výše uvedeném plní. Bude tedy na krajském soudu, aby posoudil, zda poskytované vouchery vykazují základní vlastnost peněz, spočívající v jejich směnitelnosti za jakékoliv jiné statky.

[42] Krajský soud při úvaze, zda žalobkyně postupovala v rozporu s § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích dále přihlédne nejen k argumentaci žalobkyně, že vouchery samotné nebyly předmětem výhry, nýbrž sloužily toliko jako potvrzení o dosud neuplatněné a nevyplacené výhře, ale zohlední rovněž to, jak se k voucherům na počátku, v průběhu kontroly dne 4. 5. 2016 na místě ústně vyjádřil Mgr. I. P., tehdejší místopředseda představenstva žalobkyně. Mgr. P. uvedl, že voucher pro žalobkyni představuje peníze, a že žalobkyně vouchery používá z toho důvodu, aby se návštěvníci do kasina vraceli a zúčastňovali se následujících turnajů (viz str. 8 shora protokolu o kontrole). Krajský soud by se měl tedy rovněž zabývat tím, co je smyslem a účelem ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích, a zda je s ním předávání voucherů souladné. Zejména posoudí, zda povinnost vyplácet výhry *výhradně* v penězích není projevem určité zákonné ochrany

pokračování

rozhodnutí hráče ve hře po dosažení výhry již dále nepokračovat. Tedy zda zákonodárce například s ohledem na negativní dopady hazardních her (patologické hráčství, návykovost) daným ustanovením neusiloval o minimalizaci motivace hráčů pokračovat ve hře (viz například analogicky rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2020, č. j. 10 As 219/2018-62). Nelze jistě vyloučit, že krajský soud dospěje k závěru o jiném smyslu citovaného ustanovení; v každém případě bude na něm, aby závěr, k němuž dospěje, řádně odůvodnil.

[43] Konečně může krajský soud při úvaze o důvěryhodnosti vysvětlení, že vystavované vouchery jsou pouhým potvrzením o dosud neuplatněné a nevyplacené výhře, jak tvrdí žalobkyně, zohlednit rovněž to, zda žalobkyně takováto „potvrzení“ konzistentně předávala všem výhercům všech pokerových turnajů, které pořádala, anebo zda tak činila pouze v případě některých vybraných turnajů.

[44] Pokud jde o úvahu krajského soudu, že stěžovatel měl zohlednit, že vstupné do navazujících turnajů byl možné uhradit jak „přímo“, tak případně vouchery, a že stěžovatel podobnost takové úhrady vstupného připouštěl, ta se míjí se závěry správních orgánů. Předmětem sporu je (mimo jiné) zda žalobkyně vystavováním voucherů neporušila povinnost *vyplácet výhercům pokerových turnajů výhry výhradně v penězích*, nikoli to, *jakým způsobem bylo možné hradit vstupné do navazujících turnajů*.

[45] Ačkoliv to stěžovatel výslovně nenamítal, Nejvyšší správní soud při přezkumu závěrů krajského soudu shledal napadený rozsudek nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů rovněž v části týkající se tvrzeného porušení základních zásad činnosti správních orgánů. Žalobkyně na straně třetí žaloby namítala, že správní orgány obou stupňů porušily zásady legality, nestranného postupu správních orgánů, subsidiarity a materiální pravdy (§ 2 a § 3 správního řádu). Krajský soud k tomuto žalobnímu bodu uvedl, že „*v rozsahu výše uvedeného*“ došlo rovněž k porušení základních zásad činnosti správních orgánů. Nikterak blíže však nevysvětlil, které konkrétní základní zásady a čím měly správní orgány porušit. Krajský soud současně dále uvedl, že „*v dalším rozsahu*“ nelze porušení základních zásad zakotvených v § 2 a § 3 správního řádu dovodit, protože „*výtky žalobce učiněné na str. 3 žaloby jsou formulovány toliko v naprosto obecné rovině*“. Žalobkyně však námitku o porušení základních zásad, a to zásad obsažených v § 2 a § 3 správního řádu, uplatnila výlučně na straně třetí žaloby. Krajský soud tak nejprve na podkladě zde formulované žalobní námitky dospěl k závěru o porušení základních zásad, následně však tutéž žalobní námitku označil za příliš obecnou, aby mohl otázku porušení těchto základních zásad posuzovat. Je tedy evidentní, že závěry krajského soudu k této dílčí otázce jsou vnitřně rozporné a nedostatečně odůvodněné; v dalším řízení se proto k této námitce vyjádří přezkoumatelným způsobem. Dospěje-li k závěru, že správní orgány některou zásadu (případně vícero zásad) porušily, vysvětlí, o jakou konkrétní zásadu (či zásady) se jedná a v čem konkrétně její (jejich) porušení spočívá.

[46] Konečně Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení části kasační argumentace, týkající se porušení herního plánu. I v případě dotčené části odůvodnění musel nejprve uvážit, zda je napadený rozsudek vůbec způsobilý přezkumu. Přestože měl krajský soud (rovněž) v této části odůvodnění zjištěné pochybení správních orgánů, a tedy i svůj závazný právní názor, formulovat nepochybně přesněji a jednoznačněji, v základu jsou jeho závěry

a odůvodnění způsobilé přezkumu. Tedy je patrné, k jakému závěru dospěl. Nejvyšší správní soud přitom reflektoval svou ustálenou judikaturu, podle níž je třeba s kasačním důvodem podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. zacházet obezřetně, neboť zrušením rozhodnutí soudu pro nepřezkoumatelnost se oddaluje okamžik, kdy základ sporu bude správními soudy s konečnou platností vyřešen, což není v zájmu ani účastníků řízení a ani ve veřejném zájmu na hospodárnosti řízení před správními soudy (srov. například rozsudek ze dne 24. 3. 2016, č. j. 4 Azs 21/2016-66).

[47] Samotné odůvodnění, týkající se otázky porušení herního plánu, je poměrně stručné a je obsaženo v odst. 45 až 47 napadeného rozsudku. Krajský soud nejprve v odst. 45 vyslovil úvahu stran náležitostí herního plánu podle § 42 zákona o loteriích, která je spíše úvahou věcného charakteru, z následujícího odstavce je pak patrné, že shledal v příslušné části žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Zjevně dospěl k závěru, že správní orgány, rovněž s ohledem na námitky uplatněné žalobkyní v odvolání, dostatečně nevysvětlily, z čeho porušení herního plánu dovodily. S tímto náhledem Nejvyšší správní soud souhlasí.

[48] Správní orgány shledaly, že žalobkyně porušila herní plán, který je nedílnou součástí žalobkyni vydaného povolení (ve znění jeho pozdějších změn) k provozování turnajových nebo hotovostních sázkových her provozovaných za pomoci karet ve smyslu § 2 písm. m) zákona o loteriích. Na prvním místě přitom nelze přehlédnout, že příslušný (původní) herní plán vůbec není součástí správního spisu. Ve správním spisu je založen toliko nový herní plán, který je přílohou žalobkyni vydaného povolení Ministerstva financí k provozování loterií a jiných podobných her podle § 2 písm. m) bodu 1 zákona o loteriích ze dne 29. 12. 2016.

[49] Správní orgán I. stupně odůvodnil závěr, že žalobkyně pořádáním tzv. rankingových turnajů porušila herní plán, a v důsledku toho ustanovení § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích, fakticky v jediném odstavci na straně dvanácté svého rozhodnutí. Konstatoval, že se jedná o druh karetního (pokerového) turnaje, jehož pořádání nemá žalobkyně dle schváleného herního plánu povoleno. Od „běžných“ turnajů, jejichž pořádání žalobkyně povoleno měla, se přitom dle správního orgánu I. stupně rankingové turnaje odlišovaly jiným způsobem vytváření banku a způsobem rozdělení výher. Stěžovatel pak v rozhodnutí o odvolání rankingovým turnajům rovněž věnoval jeden odstavec (viz jeho odst. 45). V němž však pouze zopakoval, že rankingové turnaje představují „*naprosto odlišný druh turnajů*“, jejichž pořádání žalobkyně neměla povoleno. Dále zopakoval, že se rankingové turnaje od „běžných“ turnajů odlišovaly způsobem vytváření banku a rozdělení výher.

[50] Odlišný způsob vytváření banku a rozdělování výher v ratingových turnajích oproti „běžným“ turnajům, stěžovatel akcentuje rovněž v kasační stížnosti. Uvádí, že jejich vymezení je „*pro jasnost pravidel hry zásadní kritérium*“. Takováto argumentace by nasvědčovala závěru, že (původní) schválený herní plán, který měla žalobkyně porušit, zakotvoval určitý „běžný“ způsob utváření banku a rozdělení výher, od nichž se žalobkyně v rámci pořádání rankingových turnajů odchylovala. Nic takového však správní orgány ve svých rozhodnutích neuvádějí, a to ani například odkazem na konkrétní pravidla pro utváření banku a rozdělení výher v rámci „běžných“ turnajů, jež měla žalobkyně porušit. Nejvyšší správní soud proto sdílí náhled krajského soudu, že správní orgány dostatečně

pokračování

nevysvětlily, „*jaké možnosti byly herním plánem stanoveny a čím konkrétně byl jejich rámec [...] porušen*“.

[51] Argument stěžovatele, že je zásadní, aby byla v herním plánu upravena pravidla o utváření banku a rozdělení výher rankingových turnajů, současně nepodporuje ani znění aktuálního herního plnu, jež je součástí shora odkazovaného rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 12. 2016. V tomto herním plánu žádná pravidla o utváření banku a rozdělení výher rovněž nalézt nelze. K rankingovým turnajům daný herní plán pouze uvádí, že se jedná o „*[t]urnaj, kdy se body z ostatních turnajů sečtou a seřadí do žebříčku. Rankinglist turnaj je jako liga. Management casina si vyhrazuje právo určit, které turnaje se budou do žebříčku počítat a jak přesně bude počítáno bodování*“.

[52] Námitku, že pravidla o rozdělení výher vůbec nejsou obsahem herního plánu, přitom žalobkyně vznesla již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stěžovatel se současně nikterak nevypořádal ani s odvolací námitkou žalobkyně, že informace (mimo jiné) o výši vstupního vkladu či startovného a o procentuálním rozdělení výher jsou součástí oznámení o konání jednotlivých turnajů, jež je žalobkyně povinna předkládat podle čl. II bodu 5 rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 11. 2012, č. j. MF-113748/2012/34, ve znění pozdějších rozhodnutí. Nejvyššímu správnímu soudu nepřisluší, aby nyní předjímal, zda je daný argument věcně důvodný. Bez bližšího posouzení jej však nelze považovat za zjevně neopodstatněný tak, že by jej stěžovatel mohl zcela pominout.

[53] Nejvyšší správní soud tudíž přisvědčil závěru krajského soudu, že rozhodnutí správních orgánů nejsou v částech týkajících se tvrzeného porušení herního plánu z důvodu nedostatečného odůvodnění způsobilá věcného přezkumu.

[54] Tento závěr nicméně nebrání tomu, aby se Nejvyšší správní alespoň ve stručnosti vyjádřil k námitce stěžovatele, že pro účely loterií a jiných podobných her podle § 2 písm. m) zákona o loteriích není použitelné ustanovení § 42 zákona o loteriích, jež vymezuje náležitosti herního plánu. Stěžovatel argumentuje tím, že dané ustanovení nelze v případě daných her aplikovat „*s ohledem na jeho situování ve struktuře zákona o loteriích*“. Tento náhled neobstojí, jelikož dotčené ustanovení je součástí *ustanovení společných*, a není tudíž žádný důvod, proč by nemělo být použitelné ve vztahu ke všem loteriím a jiným podobným hrám podle zákona o loteriích, ať se jedná o loterie a jiné podobné hry výslovně upravené v části první až čtvrté zákona o loteriích, či jiné loterie a jiné podobné hry, které v daných částech zákona výslovně upraveny nejsou, nýbrž které byly povoleny postupem podle § 50 odst. 3 zákona o loteriích.

[55] Nejvyšší správní soud tedy shledal, že krajský soud dospěl ke správnému závěru, pokud jde o vytýkané porušení herního plánu, neboť ve vztahu k tomuto deliktu není rozhodnutí stěžovatele ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně dostatečně odůvodněno.

[56] V řízení před krajským soudem proto byl dán důvod ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Přesto však Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než napadený rozsudek zrušit, jelikož v částech, týkajících se dvou zbývajících deliktů, neobstojí. Jak bylo již výše podrobně vyloženo, v otázce vyúčtování karetních turnajů jsou závěry krajského soudu o nedostatečném vypořádání všech námitek žalobkyně (tj. o

nepřezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatelky) nepřezkoumatelné. Stejně je tomu, i pokud jde o porušení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích, kde krajský soud jasně a srozumitelně nevysvětlil, k jakým závěrům dospěl a z jakých důvodů, a kde jeho dílčí úvahu vyslovenou k povaze voucherů, jakožto možného ekvivalentu peněz, bylo nutno korigovat a zavázat ho, aby se (ve světle naznačených kritérií) touto otázkou zabýval znovu. V důsledku toho byl tedy stěžovatel v uvedeném rozsahu krajským soudem zavázán právním názorem, který za daného stavu řízení nemůže obstát. Jediný způsob, jak u zrušujícího rozsudku krajského soudu odstranit či zásadně korigovat vyslovený chybný právní názor, zavazující správní orgán pro další řízení, je zrušení takového rozsudku. Kasační soud nemůže zjištěné nedostatky napadeného rozsudku sám napravit, neboť by tím nahrazoval činnost krajského soudu a v důsledku toho by žalobkyni fakticky připravil o jednu soudní instanci.

[57] S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s., věta první před středníkem). V něm bude v souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán výše vysloveným právním názorem.

[58] Krajský soud v novém rozhodnutí rozhodne též o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2021

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu